

RC TEGEN CORONA

POËZIEWEEK

28 JANUARI - 3 FEBRUARI 2021

KWALITEIT MET ZORG

RC tegen corona

BC f6d6U COLOU9

2020 is voor iedereen een raar, zwaar jaar geweest. Eén ding is echter zeker: jullie creativiteit was niet kapot te krijgen! We deden een warme oproep aan leerlingen en collega's om een gedicht in te zenden met deze prachtige, veelzijdige gedichtenbundel als resultaat.

Het is als het ware een herinneringenbundel geworden aan hoe iedereen het voorbije coronajaar heeft ervaren, zowel positief als negatief.

Deze bundel is bovendien iets waar we als RC'ers fier kunnen op zijn, want RC leeft en spreekt ook deze keer vanuit het hart...

Sla deze dichtbundel dus zeker open wanneer je eens in de put zit, je je alleen voelt of je niet goed weet hoe je nu verder moet. Put er inspiratie en moed uit, en weet dat je er niet alleen voor staat...

Deze uitgave kwam tot stand in samenwerking met onze ouderraad, waarvoor heel veel dank!

Veel leesplezier gewenst!

Sofie Costermans
Caroline Lippens
Werkgroep Gedichtendag RC

Dilbeek, februari 2021

CORONALIED

't Begon al deze lente: iedereen plots in lockdown
Daar stonden we dan
Elk café en school op slot, iedereen bleef in zijn kot
't Hek was van de dam
't Was niets om over naar huis te schrijven
Dit 2020 mag achterblijven
Want '21 wordt een beter jaar
Ja, was het al maar daar

Corona is vervelend maar
Het is bijna gedaan
Zet dat masker op en afstand maar
Nog een paar maanden te gaan

En af en toe dan kan de smaak van de stad ons nog verleiden
Maar vertellen virologen dat we binnen moeten blijven
Gedaan met bubbels, 'k wil m'n vrienden weer dicht bij me
En het is waar...
Corona is vervelend, maar...

En toen zaten we in huis
Met z'n allen voor de buis
Opa, oma niet meer welkom hier
Zoomen of Teams iedere dag
Een keertje sporten als 't nog mag
En afstandsleren, nooit gezien voordien
Gelukkig hebben we toch al die virologen
Met al hun raad iedere dag steeds weer voor ogen
Werd die anderhalve meter een gewoonte
Ja, een gewoonte

't Is niets om over naar huis te schrijven
Dit 2020 mag achterblijven
Want '21 wordt een beter jaar
Ja, was het al maar daar

Corona is vervelend, maar
Het is bijna gedaan
Zet dat masker op en afstand maar
De laatste loodjes nog te gaan

En af en toe dan kan de smaak van de stad ons nog verleiden
Maar vertellen virologen dat we binnen moeten blijven
Weg met die bubbels, 'k wil m'n vrienden weer dicht bij me
En het is waar...

Corona is vervelend, maar...

Verplegers, dokters in de weer
Met heel veel moed iedere keer
Corona is vervelend, maar

Geen knuffels, kussen aan elkaar
Het is me nogal een jaar
Corona is vervelend, maar

Geen handdrukken nog te bekennen
Als we 't virus willen temmen
Corona is vervelend, maar

Iedereen hier van RC, we blijven vechten en we zeggen
Corona is vervelend, ja

Maar 't is bijna gedaan
Ontsmet die handen, bijt nog even door
We doen het samen allemaal

En af en toe dan kan de smaak van de stad ons nog verleiden
Maar vertellen virologen dat we binnen moeten blijven
Weg met die bubbels, 'k wil m'n vrienden weer dicht bij me
Maar we gaan door
Onze gezondheid, ja, daar doen we 't voor!

~ Priya Smet ~

EEN BUNDEL VOL GEDICHTEN

Voor de klassen van 2020

2 0 0 2 is op zich al speciaal, het lijkt symmetrisch, maar niet helemaal.

0 ntlukend lief

0 ntwapenend mooi

2 0 0 2, het begin van jullie veelbelovend verhaal.

2 0 2 0, een jaar van gemiste herinneringen,

0 ngewone en vreemde dingen

2 0 2 0, een jaar van reikhalzende handen,

0 nverbreekbare sterke banden.

→ alles samen geeft dit 8

∞ (oneindig) veel mogelijkheden

in een gouden toekomst, die naar jullie lacht...

Loop voor een laatste keer door onze poort en realiseer die uitgestelde dromen
en laat jullie (idealen) door niks of niemand nog intomen!

~ An Steylemans ~

IN DEZE TIJDEN VAN HET VIRUS COVID-19
KUNNEN VEEL MENSEN ELKAAR EVEN NIET MEER ZIEN.

GEMAAKTE PLANNEN VALLEN IN HET WATER
EN WORDEN UITGESTELD TOT LATER.

BINNEN ZITTEN EN THUISWERKEN IS NU DE NORM
EN GIETEN ONS LEVEN IN EEN WELBEPAALENDE VORM.

OOK AL IS HET LEVEN NU WAT STILGEVALLEN OP STRAAT,
TOCH IS ER HET LEVEN DAT VERDERGAAT!

DAT WE ONZE MEDEMENSEN BLIJVEN STEUNEN
EN HELPEN WAAR WE KUNNEN,
ZODAT WE ONDANKS DE HUIDIGE SITUATIE ELKAAR EEN
MOOIE TIJD GUNNEN!

~ CHLOÉ SCHOETERS - 11 ~

2020

vs 2021

OP EEN DAG WERD IK WAKKER
EN MIJN LEVEN WAS VERANDERD
VANAF DIE DAG MOCHTEN WE NIET MEER REIZEN
HET WAS GEDAAN MET CREATIEF SHOPPEN

*

VANAF DAN MOESTEN WE THUISBLIJVEN,
DEDEN WE OEFENINGEN,
LAZEN WE BOEKEN EN SPEELDEN WE GEZELSCHAAPSPELLEN

*

WE LEEFDEN WEER MET ONZE FAMILIE

*

ER ZAL EEN DAG KOMEN,
WAAROP ALLES WEER NORMAAL ZAL VERLOPEN
MAAR DAARVOOR MOETEN WE HET VIRUS BESTRIJDEN

*

DAN ZULLEN WE WEER NORMAAL LEVEN
EN ZAL REIZEN WEER TOEGESTAAN WORDEN,
ZULLEN WE WEER MOGEN GAAN SPORTEN
MAAR ZULLEN WE VOORAL ALLEN WEER VEILIG SAMEN KUNNEN
BIJEEBKOMEN

*

OP DIE DAG ZAL ER WEER HOOP SCHIJNEN
ZAL ONS HART VAN GELUK EN VREUGDE BARSTEN

*

IK HOOP DAT TEGEN DAN ONZE MENTALITEIT ZAL VERANDEREN
EN DAT WE DAN EEN MOOIER LEVEN ZULLEN LEIDEN

~ KYLIAN PIETERS - 2E2 ~

**Hoe hard
hoe lang
hoe intens
kan een mens
verlangen
naar
die ene
oprechte
warme
spontane
knuffel**

**die
misschien
maar 3 tellen duurt
maar
die
een leven
kan veranderen**

~ anoniem (leerkracht) ~

Nog heel even

**Of ik het afgelopen jaar iets heb geleerd?
Dat iedereen soms wel eens acteert.**

**In het begin had iedereen nog zin.
Een nieuw jaar, nieuwe avonturen met elkaar.
Opeens was het daar, ons leven werd verstoord.
Voor hoelang? Niemand wist het antwoord.**

**Daar zat je dan alleen.
Mij werd verteld: “We slaan ons erdoorheen.”**

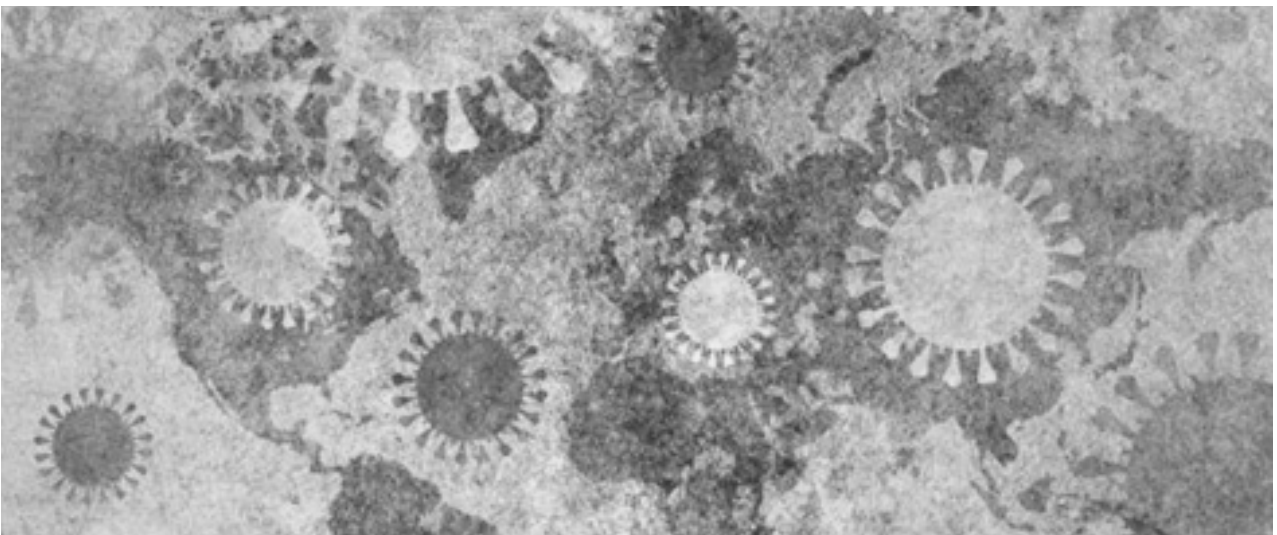
**Het was even wennen,
maar ik heb mezelf leren kennen.
Als ik wist wat ik nu weet, had ik nooit gedaan wat ik toen deed.**

**Afgelopen jaar zijn er veel tranen gevloeid,
maar ook veel persoonlijkheden zijn open gebloeid.**

**We zijn er voor elkaar, meer dan ooit tevoren.
Vanop een afstand, hand in hand.**

Nog heel even en we mogen weer normaal gaan leven.

~ Sofie Pot – 6F ~

**Vol negatief nieuws:
corona, nieuwe maatregelen,
niet meer verbonden zijn, geen contact meer...**

**Kan geen kwaad:
nu zijn we in 2021
En wat er allemaal in 2020 gebeurde
dat is het verleden
en blijft het verleden.**

**Nu moeten we ons concentreren op
nu
Mensen die gepest worden
zich alleen voelen
uitgesloten**

**Onthoud maar goed dat je niet alleen bent!
Iedereen heeft dit meegemaakt of gaat dit nog meemaken
Dit is gewoon het leven:
blij, verdrietig...**

**Ga vooruit naar de toekomst
en niet naar het verleden.**

~ anoniem (tweede jaar) ~

12

9

Mijn corona-blik

Tik, tak, tik, tak, tergend traag tikte de tijd terwijl tienduizenden tierende, twijfelachtige, troebele, tollende, typische gedachten gaan door het hoofd.

Relazen, reacties, regels racen rap over schermen, bijna niemand die het gelooft.

**Corona kroop kalm binnen,
kil en kwaadgezind kwam Covid kwellingen kweken,
de quarantaine kon beginnen.**

De boel binnen bevelen brengen, bizarre beestige bezwaren, ze probeerde het te breken.

Wreed verdreven veranderingen ons vaneen, vlug en veelvuldig.

Onze ordelijkheid, onvoorwaardelijkheid voor ieder en opgewektheid onderging ongenadige opdonders; we werden het zat, we werden ongeduldig.

Het is een tijd van puzzelen, piekeren, problemen, plaatsen, plannen, proberen, preken, panikeren, prevelen, pogingen, politieke discussies en nog veel meer, maar samen komen we er langzaam maar zeker doorheen met pracht en praal.

Solidariteit strekte zich schuw uit zijn schelp, het gaf ons spirit, sereniteit en verlost ons van wat giswerk.

Dit is wat ik zag en zie, dit is wat ik voel en voelde, dit is het verhaal.

Samen staan we sterk.

~ Dandara Verloes – 4F1 ~

**Een nieuw jaar
Een nieuw begin
En ooh, wat hebben we daar zin in**

**Het wordt een mysterieus jaar
Met hier en daar
Weliswaar
Een mooi gebaar
En dan zijn we elkaar
Erg dankbaar**

**Ik ben klaar
Het einde is daar
Een jaar zonder gevaar
Daar streven we naar**

~ Joppe Gysens – 5F1 ~

**Als je leeft in halve dagen
kom je telkens tijd te kort
veel minuten in te halen
halve uren ingestort**

**Als je leeft in halve dagen
kleine keuzes elke dag
ga je mee een boodschap halen
waarna je weer liggen mag**

**Als je leeft in halve dagen
vele uren uitgeteld
moet je van die tijd genieten
ook al ben je half hersteld**

**Zij leeft nu in halve dagen
dingen zijn haar vaak te veel
ze wil zo graag ook de andere helft zien
ze wil zo graag haar dagen weer heel.**

~ Jasmijn Cauberghs – 2H1 ~

2020

**Het jaar zonder knuffelen,
behalve met je knuffelcontact.**

**Het jaar van maanden opgesloten zitten,
nauwelijks een vooruitzicht dat de pijn verzacht.**

**Het jaar van je vrienden zien,
maar enkel door je scherm.**

**Het jaar van creativiteit,
maar dan vooral in de zoveelste coronaterm.**

**Het jaar van elkaar missen,
zo hartverscheurend lang.**

**Het jaar van eens te meer beseffen:
elkaar vastpakken is van levensbelang.**

**2021, een nieuw jaar,
nieuwe hoop en een blik vooruit.**

**2021, nog even volhouden,
samen komen we hieruit.**

~ Lotte Testaert ~

2020 is voorbij, maar 2021 is pas van start gegaan....

Als we 2020 zouden samenvatten...

Dan beseffen we dat er heel belangrijke zaken en personen zijn verdwenen. 2020 liet onze hartjes vol verdriet. Als ik mijn tranen zou optellen die ik heb gehuild tijdens de lockdown, zou ik het kunnen vergelijken met een oceaan. 2020 heeft onze levens beïnvloed, met heel wat bloed. Heel wat mensen hebben deze periode niet overleefd. Moeilijk is het om niet aan hen te denken. We zouden denken dat 2020 enkel een nachtmerrie is, maar spijtig genoeg is dat niet het geval. Want van elke nachtmerrie word je wakker, maar in dit geval val je precies achter...

Wat ik uit 2020 heb geleerd...

Niet al je vrienden zijn zoals ze lijken te zijn. Wanneer je ze ziet, zie je een liefdevol gezicht, maar achter je rug roddelen ze als een mug. Toegeven dat ze schijnheilig zijn doen ze niet, maar ze zeggen wel dat anderen schijnheilig zijn. De echte vrienden bleven je schrijven tijdens de lockdown, anderen wisten niet eens dat je bestond.

Die lockdown in maart had ons hard geraakt. Moeilijk was deze periode te noemen. Geen nieuws meer van de persoon van wie je echt hield, zelfs geen bevestiging dat die nog in leven was. Ik vroeg me enkel nog af of ik die persoon nog eens levend zou kunnen zien.

Een moeilijke keuze was ofwel naar mijn hart luisteren en het volgen, ofwel mijn verstand volgen en die persoon vergeten. Toen besepte ik dat iemand vergeten onmogelijk was. Nadien, toen ik dacht dat alles voorbij was in november, heb ik onlangs geleerd dat de trein al was vertrokken naar een nieuwe bestemming... En dat die persoon niet meer van me hield....

Eén wens hebben we allemaal: dat die coronaperiode zo snel mogelijk verdwijnt, zowel uit onze gedachten als uit onze levens.

~ anoniem (derde jaar) ~

Bienvenue dans le vrai enfer!
Là où tout le monde peut trouver ces tourments.
Là où une larme est signe de tristesse.
Là où les cris ne sont qu'un bruit de fond.
Là où les coups ne sont que blessure d'un jour.
Là où la pluie est signe de mauvais temps.
Une personne te tend la main pour en sortir.
A toi le choix de prendre l'opportunité de te libérer.

Welkom in de echte hel!
Daar waar iedereen zijn kwellingen zal vinden.
Daar waar een traan een teken is van verdriet.
Daar waar het geschreeuw alleen maar een
achtergrondgeluid is.
Daar waar de slagen slechts een eendaagse wonde zijn.
Daar waar de regen een teken is van slecht weer.
Een persoon geeft je de hand om je hiervandaan te halen.
Aan jou de keuze om deze kans te grijpen en jezelf te
bevrijden.

~ Sarah Amirar – 4B ~

Mijn coronatijden

In januari was het geen probleem
maar in China was het al extreem.

In februari hoorden we toen:
we zitten niet meer in code groen.

In maart was de eerste lockdown
want het virus was toen in town.

In april zette men de sneeuwklassen op stop
iedereen dacht: “Wat een slechte mop.”

In mei werden we zot
in ons rommelige kot.

In juni eindelijk weer naar school
voor het diploma van de basisschool.

In juli was het weer vakantie
nu ineens ambras met de politie.

In augustus had ik heel veel zin
in het nieuwe schooljaar, het begin.

In september vonden we het fijn
om in de les Latijn te zijn.

In oktober mijn verjaardag
ik at de taart met een grote lach.

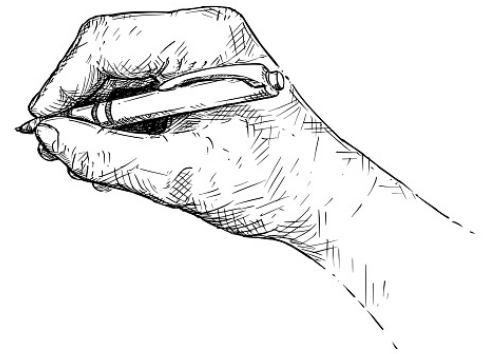
In november ging ik met mijn BFF skiën
haar zus viel de hele tijd op haar knieën.

In december het nieuwe jaar
in je gezinnetje dan maar.

ギターの弦のように、
心をリラックスさせても音は出ません。
それは、その繊維が引き裂けるほど硬くなったときに
衝撃波を発生させ、
鼓膜を振動させます。
(geschreven in Japanse schrifttekens)

~~~~

Gitā no gen no yō ni,
rirakkusu shita kokoro wa oto o dashimasen.
Sen'i ga hikisaka reru made katamaru to,
shōgekiha ga hassei shi,
jikai ga shindō shimasu.
(uitgeschreven in rōmaji)

~~~~

Net als de snaren van een gitaar
produceert een ontspannen hart geen geluid.
Het is wanneer de vezels stijf worden tot het punt van scheuren
dat het een schokgolf veroorzaakt
en onze trommelvliezen doet trillen.

~ Louise Dillen - 3H ~

**Corona in ons land
mondmaskers hier
mondmaskers daar
het keek door een kier
Corona was daar**

**activiteiten vallen in het water
het nieuws maakt ons gek
niemand had nog een kater
want feestjes vallen in drek**

**de lucht wordt weer beter
geen auto's op de weg
de situatie heter
de mensen hebben pech**

**iedereen heeft handgel
handjes op elkaar
we horen geen schoolbel
Covid-19, bedaar!**

**~ Ilena Volpe, Daniya Ahkim, Alyka Clasens,
Yasmine Khouadri & Sofie Verbruggen – 2H ~**

2020 is een jaar dat we niet snel zullen vergeten.
We hebben samen gelachen, maar ook vele tranen verbeten.
Want wat een jaar vol vreugde en plezier moest worden
Is een jaar geweest vol hindernissen en horden.

2020 werd beschreven als een speciaal jaar
dat ons allen lang zou bijblijven.
En laat ons eerlijk zijn, het is geen leugen dat we met dit
afgelopen jaar geschiedenis zullen schrijven.

Plots klopte het coronavirus bij ons aan.
We hadden echter geen tijd om er even bij stil te staan.
Want natuurlijk deden de Belgen de deur wagenwijd open
En waren we al snel onder de handgels
en mondkmaskers verzopen.

Winkels openden en hamsters ontwaakten uit hun diepe slaap
En in nog geen dag tijd
lag geen enkele wc-rol nog voor de raap.

De grafieken stegen, de grafieken daalden,
dat onze zomer er anders zou uitzien, was iets waar we allen
heel erg om baalden.

Dus wanhopig keken en luisterden we
naar de leiders van ons kleine land.
Die met PowerPoints en mondkmaskers klungelden,
het werd soms wel heel gênant..

De ene lockdown na de andere,
we wisten soms niet wat te doen.
We konden niet veel mensen een knuffel geven,
laat staan een zoen.

En alsof onze gierige tantes en zatte nonkels
nog niet erg genoeg zijn.
Werd een nieuw familielid onze vaste kompaan
op zeer korte termijn.
In elke huiskamer deed ze al snel haar blijde intrede.
An(derhalve) meter, ze werd door niemand echt graag geliefd,
liever vermeden.

De solidariteit die onder de mensen heerste
doorheen dit vreemde jaar,
was zeer hartverwarmend en raakte soms
zelfs een gevoelige snaar.

Maar we zijn er samen doorgekomen
met miljoenen vaccins bij de hand.
Dus nog even volhouden en dan zijn we terug een beetje
meer vrij in ons kleine Belgenland.

~ anoniem (zesde jaar) ~

WHAT DOES BEING OKAY FEEL LIKE?

YOU ASK ME EVERY DAY

IF EVERYTHING IS OKAY.

EVERY DAY I SAY

“I'M OKAY.”

LAST TIME YOU ASKED ME THAT

I WONDERED: “AM I OKAY?”

AM I REALLY OKAY?

I REALISED I'M NOT.

I'M NOT OKAY

I THOUGHT I WAS OKAY

BUT ACTUALLY I DON'T EVEN KNOW WHAT BEING OKAY FEELS LIKE

THE NEXT DAY YOU ASKED ME THE SAME QUESTION

I ANSWERED THE SAME

BUT I JUST WANTED YOU

TO COME TO ME

HUG ME

AND SAY

“I KNOW YOU'RE NOT,

BUT YOU WILL BE OKAY.”

JE VRAAGT ME ELKE DAG
OF ALLES OKÉ IS
ELKE DAG ZEG IK
“IK BEN OKÉ.”
DE LAATSTE KEER DAT JE ME DAT VROEG
VROEG IK ME AF: “BEN IK OKÉ?”
BEN IK ECHT OKÉ?
IK REALISEERDE ME DAT IK HET NIET BEN
IK BEN NIET OKÉ
IK DACHT DAT IK OKÉ WAS
MAAR EIGENLIJK WEET IK ZELFS NIET HOE OKÉ ZIJN VOELT
DE VOLGENDE DAG STELDE JE ME DEZELFDE VRAAG
IK ANTWOORDDE HETZELFDE

MAAR IK WOU GEWOON
DAT JE NAAR ME TOE KWAM
ME KNUFFELDE
EN ZEI
“IK WEET DAT JE HET NIET BENT
MAAR JE ZAL OKÉ ZIJN.”

~ ASSIYA OUAGHRIB FOSSET & CÉLINE GAMMAERT – 2H ~

De winter is daar
't zijn donk're dagen
Ik mis mijn vrienden, echt waar
Ik kan 't niet meer verdragen

Wat is het toch zo enorm koud buiten
Iedereen is zich aan 't opsluiten

Niemand wil nog met me gaan spelen
Moeder natuur is ons aan 't pesten
Het kan me allemaal even niet schelen
Want het is zaterdagochtend
En zaterdagochtenden
zijn de beste

~ Joppe Gysens - 5F1 ~

Dromen tijdens een pandemie

In deze coronaperiode ontsnapt de vrije geest uit deze stressvolle coronasfeer...

Hij zingt, danst af en toe wat Jerusalema, kijkt TikTok-filmpjes, mediteert, fietst, jogt, enzovoort... enkele verscheidene manieren dus om uit onze ruwe realiteit te ontsnappen.

Er bestaat zoiets als een denkbeeldig universum. Een plaats waar we al onze problemen achterwege kunnen laten... Deze plaats noem ik 'dromen'... Iedereen is daar welkom!

Dromen tijdens de coronacrisis is een innerlijke zuivering, een soort van vaccin tegen coronablues, men belandt dan in een idealiter denkbeeldige wereld, waar alles kan!

Aarzel dus zeker niet om af en toe eens te dromen..

~ Hervé Katagaruka – 6C1 ~

**Het jaar 2020...
Het was erg moeilijk
maar ondanks alles wat we
hebben meegemaakt
zijn we erin geslaagd
en we zijn erin geslaagd
samen
ondanks het verdriet dat ik
kon hebben
voor zoveel verdriet heb ik de
juiste woorden niet
maar ik wil je omhelzen, mijn armen
om je heen slaan
en je de kracht geven om
door te gaan
naar 2021**

~ Rizlène Lahliti – 1E ~

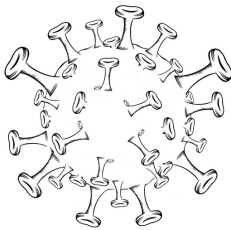
De coronatijden

Vorig jaar was een bijzonder jaar
Niemand was ervoor klaar
We moesten ons opsluiten
Zodat het virus
Ons niet kon uitbuiten
Iedereen zat hopeloos thuis
Op een antwoord te wachten
Het was wel te verwachten
Covid heeft ons te pakken

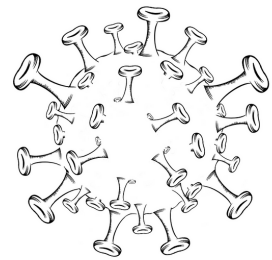
Enkele maanden lang
Waren we zeer bang
Dat mysterie
Was één grote miserie
Kleine gebaren
In naam van onze dierbaren
Die we moesten laten gaan
Door een ziekte
Die we nog niet kunnen verslaan

Ik ben het beu
Ik ben het beu om elke dag op het nieuws te horen:
corona.

Het is altijd corona
nooit iets over je oma of de Mona Lisa
of een nieuw aroma
het is altijd corona.

Het is altijd corona
als je het nieuws hoort
denk je dan aan kokosnoot
of koek
of kolossale komijn?
Dat is althans beter
dan positief voor corona te zijn.

Dus je weet al heel goed dat corona je kwelt.
Als mensen gewoon afstand houden
dan moesten we niet met mondklappers sjouwen.

Ik raad je aan:
blijf binnen staan.
Dan heb je geen kans op een positieve coronatest
want daar heb je vast een hekel aan.

~ Sandra Schellen – 1F1 ~

LEVEN

De zon trekt zich sierlijk uit de zeE

Een leven om te leven, niet alleen om te bestaaN

N'aie pas peur d'échoueR

Remember this, dear, if you play small, you stay smallL

Life is a gift. Wake up every day and realise thaT

Toza zindiegi wais ni mise pas yoaud begir shi juri boiad khoshhal wa
bohoush basheI*

I've been looking for the lighT

't leven is toch schooN

Nore is keileuK

Kijk dus naar de toekomst en niet naar het verledeN

Na deze koude winter komt de zon echt teruG

Go with faith and dignity and let beautiful people
lead the way to a bright

futurE

Er is steeds een gouden randje rond de
donkere onweerswolk.

~ Manifest van 4G ~

(via "cadavre exquis")

(*vertaald uit het Perzisch: "Het leven staat niet stil, dus leer hoe je blij
en vrij moet zijn.")

Vier Seizoenen

**Toen de natuur uit haar slaap ontwaakte
En geeuwend haar bloesems liet ontluiken
Was er niemand die haar schoonheid ontwaarde
En die het herboren groen kon ruiken**

**Furieuus maakte de zon van groengeel
In de omhelzing van haar warme armen
Maar het geluid van feest ontbrak geheel
En door verscholen lachen de charme**

**De blaadjes dwarrelden naar beneden
De grond werd een oranjebruin tapijt
Hoe Moeder Natuur zich ook verkleedde
Van belang leek alleen de huisstofmijt**

**Verwoed verfde ze de hemel staalblauw
En futloos nestelde ze zich in haar hol,
Onder een kale boom in de barre kou,
Leek zelfs kerst niet meer betekenisvol**

**Zullen wij haar dit jaar zien ontwaken,
En haar samen schitterend zien stralen?
De keuze is aan ons om te maken,
Kies ervoor dit virus te doen falen.**

De eenzaamheid

**Reikhalzend strekt ze
haar armen naar me uit
Veegt een traan
zachtjes liefkozend weg**

**‘Het is oké,’ zegt ze
‘je bent niet alleen.’**

**Ik veeg haar zelf weg
ontken haar aanwezigheid
Maar**

**ze blijft stilletjes
in mij huizen
Altijd daar
als een gapende mond**

**waar ik in kan vallen
als ik even niet oplet.**

**Ik ben een kaarsje
in haar koude kerk
Zwak flikkerend
het vuur bijna gedoofd**

**Eén zucht van haar
en de eenzaamheid
heeft me van mijn warmte beroofd.**

~ Sofie Costermans ~

Op wacht

**Ramen en deuren
dichtgetimmerd
het zal niet gebeuren
hier kom je niet**

**Voor ramen en deuren
lig ik op wacht
tot diep in de nacht
hopend dat je me niet ziet**

**Achter ramen en deuren
verschuil ik mij
vurig vechtend, maar niet vrij
al weet ik dat**

**Door ramen en deuren
jij niet binnen kan
maar ik voor eenzaamheid
de weg naar buiten ban**

~ Kaat Verbruggen – 4F3 ~

**Het begon allemaal met corona.
Spottend met het virus
deden de mensen klusjes.
Eenmaal thuis heeft men spijt omdat de
mensheid eronder lijdt.
Behoeftte aan een gesprek
met je vriendin
Daarin heeft iedereen nu wel zin.
Verslag doen de laatste tijd
kost dan ook heel wat tijd
Na de vele woorden die ik kreeg
Op de hoogte van het leven,
daar stop ik maar de videochat.
Beneden komt de post weer aan.
Waar zou het nu weer om gaan?
Geïnteresseerd in de post zie ik
dat een kaartje is gepost.
Ik stuur er eentje terug voor goed geluk
Smekend om haar terug te zien,
nog een tijdje en het is voorbij.**

~ Maïssa Benaali – 1E ~

2020

1 januari 2021

De dag waarop je na een lange slaap wakker wordt,
niet wetend dat 2020 door een virus is ingestort.

"Gewoon een virus"

Of dat was toch wat we dachten...

Later bleek dan dat er toch heel wat mensen waren met klachten.

"Gewoon een virus"

Dat is het dus duidelijk NIET,
want door corona was er ook veel
verdriet...

En dan was er nog die "lockdown",
relaties en vriendschappen werden op
de proef gesteld...

We werden soms ook echt gekweld...
Gelukkig bestaan er dingen zoals
bellen of een videochat,
en konden we communiceren via het
internet.

Ons verlangen naar iemand vastpakken
of kussen was gigantisch,
maar het moment dat dat dan weer
mocht, was gewoonweg fantastisch!
De woordenboeken waren ook blij,
want die kregen er heel wat
coronawoorden bij.
Woorden zoals coronakapsel en
hoestschaamte doken op,
en zelfs woorden zoals toogviroloog
zijn geen mop.

Laat ons eerlijk zijn: het zal nog
even duren voor dat virus verdwijnt,
maar we zullen er samen voor zorgen
dat het wegwijnt.

En dan nog Marc Van Ranst, Steven Van
Gucht en de andere virologen die er waren,
probeerden met hun uitleg de kalmte te
bewaren.

Komaan iedereen, we geraken erdoor
en we gaan er samen voor!

March 2020

Our world turned upside down
All sheltered in the safety of our homes
But far away from loved ones

Hoping it would all be over soon
But realising we were not in control

Despite the distance
We felt close to each other
A new state of 'normality' emerged
They say absence makes the heart grow fonder

As new life is growing inside of me
I realise that 2020 has not only brought me tears
But also profound joy
As I look forward to the future

One day we will look back on this time in our lives
And be grateful for what we learned
For feeling close to loved ones
For the friendships that lasted
For the warmth of our own home that made us hold on

For it is hope and love that keeps us going
Looking forward to whatever the future may hold
One day we'll be far away from this nasty virus
And back into the arms of the ones we love

~ Caroline Lippens ~

**Je kunt niet altijd sterk zijn
iedereen heeft soms verdriet
en ook moeilijke momenten
die je misschien niet altijd ziet**

**nee, je kunt niet altijd sterk zijn
laat je maar even gaan
toon dus niet alleen je glimlach
maar ook je traan**

**er bestaan goede en leuke momenten
maar ook moeilijke
dus laat alles los
en ga maar leven
met de mensen rondom jou
en met de mensen die van
je houden**

~ Namya Deldoo – 1F2 ~

Nobody cares

Waking up
Chains holding me in my bed
Can't move

Brushing my teeth,
Brushing my hair
Won't forget to put my mask on

Heading to school
Very crowded
Where everybody judges you
Not safe

Watch what you do
Don't stand out too much,
But also don't be too talkative
Or else you'll be annoying

Home
It should be safer here, no?

Once inside
Screams
Everybody screams

Once they see you
You can't escape

They'll yell at you
How disappointed they are in you
How they don't love you
And how you should jump off a bridge

So you go to your bedroom
To avoid them

While heading upstairs,
You ask yourself why it doesn't hurt you
Then you remember you already tell yourself all those things
So you kind of know those things about yourself already
They just rub it in harder

Once in your bed
You feel the chains forming around your body
Imprisoning you in your own bed
You can't move anymore

You check the time
5 pm
It's too early to sleep
You try to do homework
But you can't get up
So you just lie there.

6 pm
7 pm
8 pm
9 pm
10 pm

Finally
You can go to sleep peacefully

But
Why can't you?

11 pm
midnight

At one moment,
You realize you're alone in this world
And that nobody cares about you
So you start to tremble
You're trembling so hard that you think you're going to die
Then tears are flowing down your cheeks

You try not to make a noise
But you let a little sob escape

You think you're going to wake somebody up
But then you remember
That nobody cares.

~~~~

Wakker worden
Een ketting houdt je in bed
Kan niet bewegen

Tanden poetsen
Haar kammen
Niet vergeten mijn masker op te doen

Naar school gaan
Heel druk
Iedereen die je veroordeelt
Niet veilig

Pas op met wat je doet
Niet te verlegen zijn
Maar ook niet te extravert zijn
Anders ben je irritant

Thuis
Hier zou het veiliger moeten zijn, nee?

Eenmaal binnen
Geschreeuw
Iedereen schreeuwt

Eens ze jou zien
Kan je niet meer ontsnappen

Ze schreeuwen tegen je
Hoe ze teleurgesteld zijn
Hoe ze niet van je houden
En dat je van een brug moet springen

Dus je gaat naar je kamer
Om ze te vermijden

Terwijl je naar boven gaat
Vraag je je af waarom het je geen pijn doet
Dan herinner je je dat je die dingen al tegen jezelf zegt
En dat je het dus al allemaal weet.
Ze wrijven het er gewoon meer in.

Eenmaal in je bed
Voel je de ketting zich om je heen vormen
Waardoor je gevangen zit in je bed
Je kan niet meer bewegen

Je
kijkt naar het uur.
Het is 17u
Te vroeg om te gaan slapen
Je probeert huiswerk te maken
Maar het lukt niet om op te staan
Dus je ligt alleen maar

18u

19u

20u

21u

22u

Eindelijk
Je kan rustig gaan slapen

Maar
Waarom lukt het niet?

23u
middernacht

Na een moment
Besef je dat je alleen bent in deze wereld
En dat niemand van je houdt
Dus je begint te trillen
Je trilt zo hard dat je denkt dat je dood zal gaan.
Tranen rollen over je wangen
Je probeert geen geluid te maken
Maar een snik kon je net niet onderdrukken

Je denkt dat je iemand wakker hebt gemaakt
Maar dan herinner je je
Dat het niemand iets kan schelen.

~ anoniem (vierde jaar) ~

CORONA RADIATA

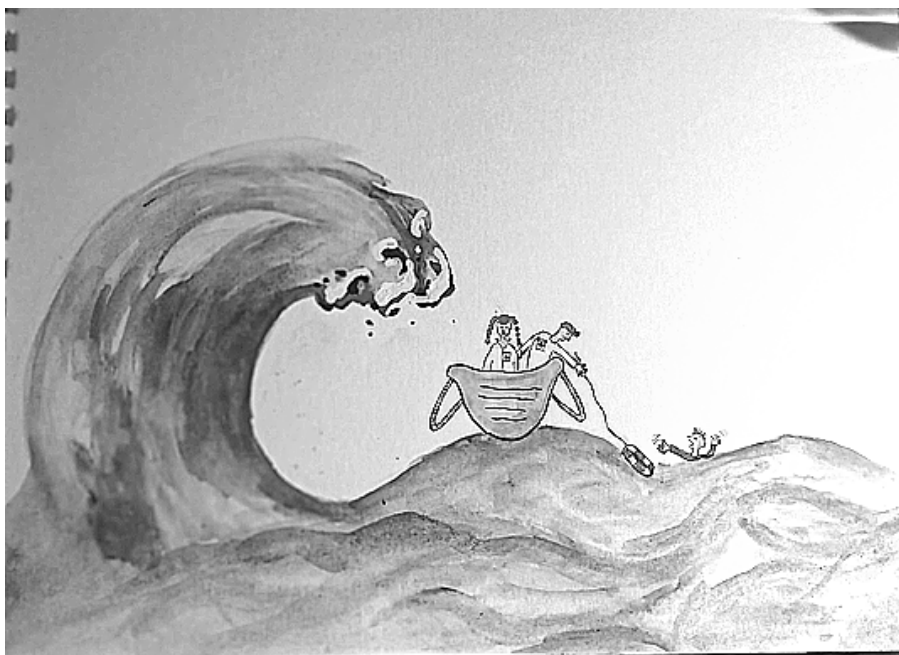
**De meanders van de gele rivier
Deinen op en neer, gestadig stijgt hij
Mensen omringd door een duistere brei
Het virus als een latente cipier**

**Artsen geradbraakt, mentaal leeggeroofd
Drenkeling spartelend voor het leven
Terwijl longen een teug lucht nastreven
Langzaam is het strijdgewoel uitgedoofd**

**Als de dalende trend is ingezet
Worden woorden verwrongen, niet gehoord
Hebben we dan totaal niet opgelet?**

**Groovy muziek, het gevaar lijkt gesmoord
De keus is aan jou, een leven gered
Liever een bestaan aan de dood beloofd?**

~ Anouk De Velder – 6D2 ~

Tijdens 2019

Had ik Covid nog niet voorzien

Toen kwam 2020 vol kabaal

Die bracht quarantaine mee

Had ik maar een slee

Dan glijd ik weg

Echt waar, zeg!

Vriendschap had ik nog niet

Was het maar 2019

Neem me mee naar de maan

Daar kan Covid echt niet aan

Thuis had ik niets te doen

Oude vrienden bellen

Kon ik maar de tijd versnellen

Samen kunnen we ertegen,

Zoals in het leger

~ Rim El Maroudi – 1D ~

**Corona hier
Corona daar
Was ik maar een dier
Dan miste ik in 2020 geen fantastisch jaar**

**Regels overal
Van China tot Amerika
Hoe langer hoe slechter het verlopen zal
Van Oceanië tot Europa**

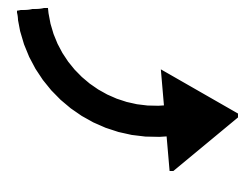
**We hebben zoveel pijn
Waarom kon het toch niet anders zijn
Mensen van wie we houden
Contact is wat we vragen zouden**

**Angst voor velen
Kalmte voor anderen
Dat leed dat we allen delen
Van elkaar zo te moeten behandelen**

**Er was liefde die opbloei
Spijtig dat corona er zich mee moeide
Er was geluk dat opkwam
Spijtig dat corona ons dit ontnam**

**Mensen wenen
Mensen breken
Wat moeten ze beginnen
Zonder familie waar ze zo graag
naartoe gingen**

**Leef zou ik zeggen
Laat ons de pret niet bederven
Waarom pessimist
Als het kan als optimist**

**Laat ons dromen
Laat ons eruit leren
Laat ons dichterbij elkaar komen
Laat ons elkaar niet meer negeren**

**Laten we samen van de afstand
Een mogelijkheid maken
Om het vormen van een liefdesband
Geheel te maken**

**Onze levensvlam mag niet gedoofd worden
Na de slechte dag van vandaag
Komt de mooie dag morgen
Want die willen we graag**

~ Edouard Capelleman – 5A ~

Herinnering aan de oceaan

Ik kijk in de spiegel
een bootje op de oceaan
weergalmt door mijn hoofd

De golven houden mijn gedachten gezelschap
de wind ruist mijn schedel uit
ik hoor mezelf zachtjes meezingen

Mijn adem is water op de spiegel
en mist in mijn gezicht
een golfbreker voor mijn gevoelens

het beeld is troebel
alsof ik al mijn innerlijke onrust heb uitgeademd
het bootje zinkt
zijn herinnering lost op

het was er één aan een mooie tijd

ik kijk de werkelijkheid weer aan in
de spiegel
het is een werkelijkheid van kapseizen
van een te sterke stroming
van meeuwen op een winderige grijze
dag

Vreemd toch hoeveel een blik kan
verbergen
mijn gezicht als een rustig meer

waarom stroomt de zee uit mijn ogen?

~ anoniem (vierde jaar) ~

*Een goede luistertip voor bij dit gedicht is het
muziekstuk *Une barque sur l'océan* uit *Miroirs* van componist
Maurice Ravel. (<https://www.youtube.com/watch?v=wkAnau-XU80>)*

2021

**Vlindert de tijd binnen
Minnen in de koude
Wandelaars glimmen
voorbij het oude**

**Een goeiedag bloeit steeds meer open
De zon op onze wangen
Hopen
op een 'ander' verlangen**

**naar een nieuw kwetsbaar wij
Jij en jij en jij, ik ga niet voor minder
Ont-poppen
van rups naar vlinder**

~ Marijke De Bolle ~

REGINA CAELIYCEUM
DILBEEK

REGINA CAELIYCEUM

✉ Rozenlaan 45 • 1700 Dilbeek

☎ 02 568 18 18

@ lyceum@erce.be

🌐 www.reginacaeli.be/home

SAMENSTELLING: SOFIE COSTERMANS EN CAROLINE LIPPENS

LAY-OUT: WIM VANOVERVELT

DRUK: SOPHIE RENSON

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER: HUGO DE WULF

KWALITEIT MET ZORG